

[eu och facket]

Stoppa storföretagens imperialistiska frihandelsavtal

TTIP, CETA, TTP, MAI, TISA, WTO, NAFTA – akronymerna är många när det handlar om de multinationella storföretagens ihärdiga försök att driva igenom så kallade frihandelsavtal. Det är en handel på olika villkor där den rika världen, inte minst EU, vill förmå/tvinga de länder som inte för så länge sedan deklarerades som "tredje världen", att öppna upp sina marknader för exportvaror från den rika världen, eller imperialistiska för att tala klarspråk.

Samtidigt ska de redan besuttna länderna med "frihandelsavtal" förmå/tvinga utvecklingsländerna att även i fortsättningen låta sig bli exploaterade på de resurser som de är i ägo av; den blodiga kolonialismen ska ersättas med en nykolonialism som i de flesta fall kräver mindre hårdföra metoder.

Den närmaste tiden är det frihandels- och investeringsavtalet TTIP som står i centrum. Det svenska motståndet mot TTIP har under den senaste tiden fått ett avsevärt uppsving. Den största delen av den växande opinionens fokus ligger på den odemokratiska tvistlösningsmekanismen ISDS, vilket givetvis är bra, men inte heller helt riskfritt. Med ett blint fokus på endast ISDS och problematiken som medföljer riskerar man att missa de ideologiska förtecken som avtalet bygger på.

LO, TCO och Saco är för TTIP utan ISDS, eller med en ISDS som är "rättsäker och öppen". Hur nu en klausul som tillåter företag att stämma demokratiska stater för demokratiskt beslutad reglering på något vis skulle kunna vara "rättsäker och öppen" kan nog endast LO, TCO och Saco svara på.

TTIP är ett handelsavtal som snarare handlar om avreglering än frihandel. Traditionella handelsavtal brukar främst innebära avskaffandet eller minskningen av tullar och tariffer. Avsikten med TTIP är givetvis att avskaffa och minska så mycket tullar och tariffer det går, men främst handlar det om "harmonisering" av både nuvarande reglering och framtida reglering av den amerikanska såväl som den europeiska marknaden, dvs. avskaffandet av så kallade non-tariff trade barriers [NTB].

Denna "harmonisering" ska paradoxalt nog enligt EU-kommissionens utsago ske utan att varken höja eller sänka standarden på regleringen. Vidare vill man även upprätta ett regulatoriskt samarbete mellan parterna som bland annat kommer att innefatta ett permanent samarbetsråd med uppgift att undersöka framtida lagförslags effekt på handel oberoende av exempelvis påverkan på miljö eller människors hälsa.

Svenskt Näringsliv har, enligt organisationens egen hemsida, haft en huvudroll för att få igång samtal om ett frihandelsavtal mellan EU och USA. Under rubriken "Lyckad lobbying öppnar för frihandelsavtal" skriver man att Svenskt Näringsliv "med en dåres envishet [...] under flera år talat sig varm för ett frihandelsavtal mellan EU och USA. Rynkade pannor från EU-kommissionen, medlemmar i BusinessEurope, Europas största företagsorganisation, och vanligtvis vänner av transatlantiska initiativ som tyska arbetsgivarorganisationen BDI och brittiska CBI, har gjort lobbyarbetet tungrott".

Eva-Britt Svensson

Bli med Nej till EU:s Fackliga Nätverk

Lavaldomen och EU:s utstationeringsdirektiv visar att EU är ett allvarligt hot mot den svenska arbetsmarknadsmodellen med konflikträtt och kollektivavtal, eller med andra ord ett grundskott mot de landvinningar som svensk fackföreningsrörelse gjort de senaste hundra åren.

Lissabonfördraget, den nya EU-grundlagen som trädde i kraft 2009, innebär inget skydd för de fackliga rättigheterna såsom det hävdas från LO-ledningen och andra EU-entusiaster. Tvärtom så innebär Lissabonfördraget i praktiken att Lavaldomen och andra antifackliga EU-domar grundlagsfrästs.

Och, som vanligt i EU-sammanhang, det kommer alltid mera.

EU:s tjänstedirektiv ska öppna upp medlemsstaternas tjänstemarknader och innebär att utländska tjänsteföretag ska kunna konkurrera med sämre löner och arbetsvillkor.

EU:s bemanningsdirektiv innebär att "hinder för bemanningsföretagen" ska avecklas oavsett om det innebär arbetsrättslig lagstiftning eller kollektivavtal.

För ett tag sedan presenterade EU-kommissionen ett lagstiftningsförslag om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med gränsöverskridande tjänstehandel.

Redan i den svenska EU-debattens linda förklarade den mallige Carl Bildt att "Det ligger ett krav på något av ett systemskifte inprogrammerat i hela den process som ska ta oss in i EG, och det alldeles om vi öppet vågar erkänna det eller ej."

För att bjuda motstånd mot denna nyliberala utveckling har Folkrörelsen Nej till EU initierat ett tvärfackligt nätverk, Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk. Det är öppet för dig som är fackligt aktiv [eller

bara medlem] och EU-kritisk. Det kostar ingenting och du behöver inte vara medlem i Folkrörelsen Nej till EU [men det är inget hinder].

Nätverkets syfte är utbyte av information, kunskapsuppbyggnad samt att anordna och samordna olika aktiviteter. Nätverket har startat som en mejlgrupp för informationsspridning genom ett digitalt nyhetsbrev. Vi finns även som en grupp på Facebook med för tillfället 2.101 medlemmar. Nätverket har också kontakt och samarbete med andra fackligt inriktade EU-kritiska organisationer, såsom Fagbevaegelsen Mod Unionen i Danmark, Trade Unionists Against the EU Constitution i England, Nei til EU:s Faglig utvalg i Norge och Trade Unionists Network Europe i EU-parlamentet.

Nätverket administreras av Hugo [Gösta] Torstensson, Folkrörelsen Nej till EU [arbetsplats- och skyddsombud för Kommunal]. Du som vill bli med i nätverket mejlar hugo.torstensson@nejtill.eu.se.

Eva Anderzon, Kommunal
Jan-Erik Gustafsson, Fackförbundet ST
Jannika Fahlander, Handelsanställda
Åke Johansson, Fackförbundet Seko
Kent Wahlberg, Livsmedelsarbetare
Maria Pohn, Vårdförbundet
Mats Norrstad, Lärarförbundet
Minna Pyykölä, Journalistförbundet
Patrik Ljunggren, Transportförbundet
Peter Lilja, Industrifacket Metall
Rolf Axelsson, Hamnarbetarförbundet
Magnus Renman, Fackförbundet GS
Alberto Soldevilla, Byggnadsförbundet
Marcus Carlstedt, Lärarnas Riksförbund
Rolf Gustavsson, Svenska Lokförare
Christel Niby, Fastighetsanställdas Förbund
Jan-Erik Lindblom, Bussarbetarna

Tysklands Schäuble utesluter inte "Grexit"

Den tyske finansministern Wolfgang Schäuble menar att Grekland oavsiktligen kan komma att lämna eurosamarbetet.

– Eftersom ansvaret, möjligheten, att avgöra vad som händer bara finns i Grekland och eftersom vi inte direkt vet vad de ansvariga i Grekland gör kan vi inte utesluta det, sade Wolfgang Schäuble i en intervju med österrikiska public servicebolaget ORF den 13 mars. Schäuble tillade att Europa är redo att hjälpa men att Grekland måste bjuda tillbaka.

Politisk strejk mot regeringen i Norge

Norges tre största fackliga centralorganisationer planerar en politisk strejk den 28 januari. Orsaken är en ny arbetstidslag som den mörkblåregeringen tagit fram.

Lagen innebär bland annat att provanställningstiden förlängs till 12 månader och att det ska bli lättare att förlägga arbetstiden till söndagar.

Den norska blåblå-regeringen får stöd från näringslivet som välkomnar de flexibla arbetstidsreglerna, skriver tidningen Arbetet.

De fackliga centralorganisationerna, LO, YS och Unio, organiserar tillsammans omkring 1,5 miljoner anställda och strejkerna var planerade att hållas under två timmar på fem orter i landet, Oslo, Stavanger, Bergen, Trondheim och Tromsø.

Carlsberg satsar på Grekland

Danska bryggerijätten Carlsberg köper in sig i Olympic, Greklands tredje största bryggeri. Carlsberg blir majoritet-sägare med ett innehav på 51 procent.

Tillsammans med den verksamhet som Carlsberg redan har i Grekland gör det bolaget till det nästa största aktören på den lukrativa grekiska ölmarknaden, skriver TT.

Ny generalsekreterare för Europafacket

Under Europafackets styrelsemöte i den 11 februari utsågs Luca Visentini till organisationens nästa generalsekreterare. Luca Visentini har sin bakgrund i det italienska facket UIL och är för närvarande en av Europafackets tre konfederala sekreterare.

I en mycket jämn första omröstning mellan Luca Visentini och Peter Scherrer från tyska DGB vann Visentini knappt, men utan att få majoritet. Scherrer drog då tillbaka sin kandidatur och Visentini kunde därefter väljas med acklamation.

Han är därmed styrelsens förslag till generalsekreterare och den enda kandidaten inför det slutgiltiga valet på Europafackets kongress i Paris i månadsskiftet september/oktober. Den tredje kandidaten till generalsekreterare, Plamen Dimitrov från bulgariska KNSB, drog sig tillbaka strax innan omröstningen.

Tyskland tjänar på grekiska krislån

Även om många tyskar tror att grekerna lever på tyska pengar, så är det i själva verket de tyska skattebetalarna som tjänat på de grekiska lånen. Det framgår av ett svar som det tyska vänsterpartiet Die Linke ställt till finansministeriet i Berlin

Även om den tyska statens bidrag till de grekiska lånepaketerna kanske är ett "högriskprojekt", så har det hela tiden varit ett överskott på investeringen.

Sedan 2010 har Grekland betalt 2,68 miljarder euro i räntor till den tyska förbundsstaten. Finansdepartementet räknar med att man årligen kommer dra in ytterligare motsvarande 185 miljoner euro i räntor på de grekiska krislånen.

EU ska bli mer populärt till 2020

"2020 ska minst hälften av EU:s befolkning gilla EU." Philip Lerulf skriver i högertidningen Svensk Tidskrift om EU-kommissionens "opinionsbildning" [en inte ovanlig omskrivning för propaganda] som ska betalas av – gissa vem?

Sveriges kvinnolöner i mitten bland EU-länderna

Slovenien har minst löneskillnader mellan män och kvinnor i hela EU. Det visar en undersökning från EU:s statistikbyrå Eurostat.

I Slovenien är löneskillnaden till männens fördel 3,2 procent, medan Malta var näst bäst med 5,1 procent.

Störst är skillnaden i Estland, med 29,9 procent följt av Österrike med 23 procent.

Sverige och Frankrike delar på plats 14 av de 28 EU-länderna, med 15,2 procents skillnad till männens fördel.

Inget fog för LO:s entusiasm för EU

Den senaste tiden har fackliga organisationer ägnat stor uppmärksamhet åt ett finskt rättsfall som bedömts av EU-domstolen. Utstationerade arbetare från Polen till Finland kan företrädas av det finska facket och har rätt till finska minimilöner. Enligt LO är domen "det största som hänt sedan Lavaldomen".

186 elektriker anställdes via det polska företaget Elektrobudowa Spolka Akcyjna och utstationerades till kärnkraftsbygget Olkiluoto, Finland. De anställda drev genom finska Elektrikerförbundet lönekrav på samma nivå som finska kollektivavtal. Arbetsgivaren ville inte gå med på det.

En finsk domstol begärde 2013 ett förhandsavgörande från EU-domstolen i en tvist mellan det finska elektrikerförbundet och det polska företaget Elektrobudowa Spółka Akcyjna. Domstolen frågade om det finska facket kunde företräda de till Finland utstationerade polska arbetarna och om vilket lands löner som skulle gälla.

EU-domstolens svar den 12 februari är att det finska facket kan företräda de polska arbetarna och att finska minimilöner ska gälla, mål C-396/13.

Robert Sjunnebo på LO är glad över domen, särskilt när det gäller EU-domstolens syn på minimilönen och vad som ingår i den så kallade hårda kärnan i utstationeringsdirektivet.

– Domen innebär att medlemsstaterna själva till stor del kan påverka det materiella innehållet inom den så kallade hårda kärnan. Det finns ett betydande tolkningsutrymme och EU-rätten avser inte att fullt ut harmonisera denna del. Inom ramen för den hårda kärnan finns det därför stora möjligheter att lika-behandla utstationerade arbetstagare med de inhemska. Förhoppningsvis kommer domen att ha betydelse för utstationeringskommitténs fortsatta arbete, säger han.

Lars Gellner, arbetsrättsjurist på Svenskt Näringsliv, är inte lika euforisk:

– Vad EU-domstolen har sagt, i detta specifika fall, är att vid tolkning av utstationeringsdirektivets begrepp minimilön, som det finska målet gäller, så ska värdlandets lagstiftning tillämpas oavsett vilken lag som är tillämplig på anställningsförhållandet.

Gellner menar att detta framgår redan av direktivet, så något nytt i sak är det inte. När domstolen sedan prövar vad som är minimilön enligt det finska kollektivavtalet så framgår att det ibland kan vara svårt att ur ett kollektivavtal utläsa vilken den rätta minimilönen är, beroende på att det kan finnas olika kriterier för sådan lön. Inte heller detta är någon nyhet.

En förutsättning är naturligtvis att det handlar om miniminivåer av lön och vissa andra ersättningar, förutsatt att det handlar om verkliga "miniminivåer"

som är bindande för samtliga berörda i branschen.

En annan fråga i EU-domen gäller rätten för finska fackliga organisationer att driva mål i domstol för utstationerade arbetstagares räkning. EU-domstolen slår fast att i fråga om procedurfrågor gäller värdlandets lag.

Eftersom finsk lag tillåter att finska fack driver mål för utstationerade arbetstagares räkning, i detta fall polska arbetare, finns det inget hinder för den finska fackliga organisationen att företräda de utstationerade arbetstagarna vid den finska domstolen. Att den polska lagen förbjuder ett sådant arrangemang spelar då ingen roll eftersom den lagen inte är tillämplig i detta fall.

– EU-domen säger alltså inte att en facklig organisation i värdlandet alltid har rätt att företräda utstationerade arbetstagare vid domstol, säger Lars Gellner.

Hugo [Gösta] Torstensson

Svår skattesmäll för lettiska arbetare

Inte nog med att lönen bara var 15 kronor i timmen. Nu ryker de lettiska arbetarna på att betala inkomstskatt i Sverige. Jobbet för bemanningsföretag Sia Connected har i princip havererat deras liv.

Det är drygt 730.000 kronor som 18 lettiska arbetare sammanlagt måste betala in till Skatteverket och det var senast 12 februari. Betalas det inte lämnas ärendena till kronofogden som begär hjälp av Lettland för att driva in pengarna. Så fungerar det inom EU. Får du skatteskuld i något land kommer pengarna att drivas in i ditt hemland.

Det här kommer bli ett mycket hårt slag för de lettiska arbetarna som jobbat mestadels i Värmland under groteska arbetsförhållanden. Connected hade skrivit hängavtal med fackförbundet Byggnads Örebro Värmland, men betalade bara 15 kronor i timmen i lön. Därutöver fick arbetarna ett skattefritt traktamente som är fastställt av den lettiska staten. I svensk valuta kronor ungefär 346 kronor.

Nu har Skatteverket kommit med sitt beslut om Connecteds verksamhet i Sverige. Revisionen gäller för år 2012 och 2013 och visar att Connected hade all sin verksamhet i Sverige. Den lettiska kvinnliga ägaren bodde också i Sverige. Det här sammantaget gjorde att Skatteverket anser att Connected hade "fast driftställe". Företaget blir "försvenskat" och ska följa alla svenska regler som ett svenskt företag gör, till exempel bokföra och lämna in årsredovisning här, betala skatt här med mera. Det innebär också att de lettiska arbetarna ska skatta här. Det innebär också att traktamentet omvandlas

Om en arbetsgivare inte betalar in skatten för sina anställda – ja, då får de anställda betala det själva. Sådana är våra svenska skatteregler.

Connected har inte betalat in någon löneskatt i Sverige och gick i konkurs 15 september 2014. (Nu kommer räkningen till arbetarna. Den allra högsta summan är på 96 000 kronor som en av arbetarna ska betala. Han hade arbetat mycket i Sverige både 2012 och 2013. Flera arbetare får räkningar på runt 70.000 kronor. Andra kommer få mindre räkningar då de jobbat kortare tid: allt från 12 500 kronor upp till 60.000 kronor.

Några arbetare skriver till Skatteverket att de blivit lurade av Connecteds ägare som upplyst dem om att det är okej med skatten. Men detta är inget Skatteverket kan ta hänsyn till. Myndigheten skriver: "Att du blivit lurad av din arbetsgivare är inget som Skatteverket kan beakta eftersom det får ses som en civilrättslig fråga mellan dig och Sia Connected. Sverige har enligt både intern rätt och enligt skatteavtalet med Lettland rätt att beskatta dina inkomster för arbete i Sverige."

Några arbetare påpekar att stora delar av den ersättning de fått har varit "kostnader vid arbete utomlands" och ska inte beskattas. Men eftersom Connected har fast driftställe i Sverige [är "försvenskat"] är det svenska regler som gäller. Dessutom är arbetarna bara begränsat skatteskyldiga i Sverige och betalar därför bara 25 procent i skatt. Det kallas för sink-skatt. Lägre summa, men det innebär också att man inte kan dra av några kostnader.

Connecteds fasta driftställe hänger samman med att den lettiska kvinnliga ägaren bor i Sverige. Den berörda mannen har folkbokfört sig i Lettland igen från 5 januari i år. Samma adress som tidigare. I ett hus i ett ganska fallfärdigt område i Riga. Kvinnan har utvandrat till Tyskland men har inte uppgett någon bostadsadress.

Anna-Lena Norberg

Bakslag för kampen mot social dumpning

Danska Fellesforbundet och norska LO förlorade måndag ett principiellt fall i den norska arbetsrätten. Domen är i första hand ett bakslag i kampen mot social dumpning och upphäver en tidigare dom från Högsta Domstolen.

Bör utländska arbetstagare ha samma villkor som normmän när de arbetar långt hemifrån, eller kan de anställas direkt av de lokala dotterbolagen i bemanningsföretag och anses som lokal arbetskraft?

Facket hade annars hoppats att en gång för alla att kunna stoppa vad den ser som ett kringgående av generella avtal inom varvningen.

Men den norska arbetsrätten gav måndag norska arbetsgivarorganisationen och bemanningsföretaget Brothers Langset rätt i sin talan om ersättning för sina i synnerhet polska arbetare på norska varv.

Företaget har inte brutit regler för kollektivavtal eller

regler om kostnader för resor och ersättning för att stanna borta från hemmet under arbetspass, fastslog en enad arbetsdomstol.

– Vi är besvikna och överraskade av arbetsdomstolens dom, säger förbundssekreteraren Jørn Eggum till Frifagbevegelse.no.

Förbundet kommer nu att noggrant studera domen, men under förhandlingarna i domstolen var hans bedömning av konsekvenserna:

– Om denna lag godkänns kommer det att sprida sig som en epidemi och drabba alla norska rese montörer. Det kommer också att förstärka trenden mot ett A och ett B-lag på arbetsmarknaden, sade han.

Det vanliga fackavtalet innehöll bestämmelser om betalning för resekostnader, måltider, boende och ett komplement till lönen på 20 procent när de anställda måste tillbringa natten hemifrån för att göra sitt arbete. Dessa är de kostnader som bemanningsföretag har nu en dom på att de inte måste betala om de inrättar övernattnings på anläggningar, där de anställer utländsk arbetskraft. I de polska arbetarnas fall handlar det om stora summor som de förlorar.

De polska arbetarna som vittnade i domstol sade, enligt Frifagbevegelse att de kände sig både lurade och diskriminerade när företaget 2010 ändrat anställningen, så de var anställda direkt av ett dotterbolag till bolaget där varvsarbete pågick.

Arbetarna fick ständigt nya avtal med nya underavdelningar eftersom behovet av arbetskraft varierade mellan varven. Ett koncept som LO:s advokat under rättegången menade utformats för att undvika att betala traktamenten och resor.

Men arbetsdomstolen fann alltså att förmedlingens avdelningar på varven måste betraktas som hela företaget.

Med domen har ett av hindren för användningen av utländsk arbetskraft i de norska arbetsförmedlingar fallit och de polska arbetarna förväntas betala alla kostnader i samband med resor och boende.

Arbetsdomstolen går i detta fall mot en två år gammal dom i Högsta domstolen där domarna hävdade att kraven i varvsavtalet om arbete på annan ort, även för utländska arbetare, inte gick för långt i försök att tillförsäkra lika villkor.

– Kompensation för arbete på annan ort är efter min uppfattning en nödvändighet för att skydda utstationerade arbetstagare, säger LO-advokaten Håkon Angell. När frågan behandlades i arbetsdomstolen för två år sedan, kallade han domen för den största segern i modern tid för norsk fackföreningsrörelse, för LO, lönebildningen i Norge och anställningsskyddet.

Arbetsdomstolens dom är i linje med de invändningar som EES:s övervakningssystem har haft mot de i Norge allmängiltigförklarade minimilönelagerna i kollektivtalen i vissa av låglönekonkurrens hårt drabbade branscher.

Hans Brinkmann

Det tyska jobbmiraklet?

I diskussionen om den ekonomiska och politiska krisen framhålls Tyskland som den främsta modellen som alla raskt borde kopiera. Tysk export slår alla rekord och arbetslösheten är den lägsta sedan muren föll.

Men det motsatta synsättet finns också: att tysk politik bär huvudansvaret för den nedskärningspolitik som runt om i Europa har kastat miljoner ut ur arbetslivet och in i fattigdom, som varken de själva eller myndigheterna ser slutet på.

Redan före finanskrisen slog till hösten 2008 var länder som Grekland, Portugal, Spanien och Italien utkonkurrerade av tyskt näringsliv både på hemmamarknaderna eller på sina exportmarknader ute i Europa.

Den viktigaste orsaken var att reallönerna i Tyskland hade tryckts ned både av myndigheterna och parterna på arbetsmarknaden det sista årtiondet före krisen bröt ut 2008. Den tyska reallönen var 2009 fyra procent lägre än 2000 ! i alla andra länder ökade reallönen betydligt under samma period. Tyskland fick därför sålt

långt mycket mer än andra EU-länder köpte från Tyskland.

"Lönedumping" kallade Christine Lagarde det, den gång hon vara fransk finansminister. Nu är hon chef för IMF.

"Det är ett grundläggande fel i det tyska lönelandskapet" som har fört till "löne- och social dumping" i förhållande till resten av Europa, sade Jean-Claude Juncker i augusti 2010. Han var den gången ordförande för finansministrarna i eurozonen. Nu är han ordförande för EU-kommissionen.

Den ledande fackföreningstidningen WSI Mitteilungen har på ledarplats summerat den tyska sparpolitiken på följande sätt: "Tyskland har sparat sig kaputt. Investeringarna räcker inte till för att hålla kapitalbasen på nivå. Broar blockeras, utbildning underfinansieras, chanser att nå framgång minskar, forskning och utveckling kommer till korta".

Så tidigt som 2012 varnade både ILO och OECD för den tyska sparpolitiken. Den borde avlösas av en politik som ger näringsliv och konsumenter utrymme för att köpa mer – även importvaror. För att så skall ske måste de offentliga utgifterna öka, deltid måste ersättas av heltid och lönerna öka minst i takt med andra euroländer. Detta inträffade inte.

För resten av EU är det sämsta att Tyskland har fått genomslag för Trojkans katastrofala åtstramningspolitik, som har påtvingats de EU-länder som hårdast har drabbats av skuld- och finanskrisen. Tyskland har därför ett ansvar för att krisen i EU har blivit värre än nödvändigt, och för att den är extra svår att lösa. Angela Merkels nedskärningskrav är inget botemedel mot arbetslösheten varken i Grekland, Portugal, Spanien eller Italien.

Kortare arbetstid blev den tyska krislösningen för att hålla folk i jobb. En fjärdedel av dem som har jobb är dåligt betalda deltids- och korttidsjobb utan utsikter till heltidsanställning.

Det ligger en lång bakgrund till denna misströsliga situation. Från början av 1970-talet började arbetslösheten att stiga efter ett speciellt mönster. Den ökade språngvis under varje lågkonjunktur och sjönk lite grann när konjunkturen vände. Tio procent arbetslöshet var under långa perioder på 1980- och 1990-talen det normala i tyskt arbetsliv. Den politiska lösningen blev att göra det så obehagligt som möjligt att vara utan arbete (kallades senare "arbetslinjen" i Sverige). Dagpenningen sänktes så att den kom på samma nivå som de lägsta socialhjälpstagnarna – samtidigt som det sociala understödet samordnades med andra intäkter hushållet hade.

Tankegången var att arbetslösheten kunde skyllas på två saker: att välfärdssystemet var för bra och de avtalade lönerna för höga. Det politikerna kunde direkt bestämma var ersättningarna för arbetslöshet och socialhjälp. Sänktes dessa skulle flera bli villiga att ta jobb till lägre löner än tidigare. På så sätt kunde kollektivavtalsbaserade löner undermineras.

När detta med åren blev den förhärskande politiken är det inte att förvåna att de som hade den svagaste ställningen på arbetsmarknaden efter hand både godtog låg lön, osäkra anställningsförhållanden, deltid och så kallade "minijobb".

Det senare var deltidsjobb där arbetsgivaren garanterade att månadslönen inte var över 400 euro [idag 450 euro. I så fall behövde varken skatt eller arbetsgivaravgift betalas. Sju miljoner tyskar, de flesta kvinnor, har idag sådana minijobb. För fem miljoner är minijobbet den enda inkomstkällan.

När låg lön brer ut sig trycks lönerna ned också för dem som har högre lön. En halv miljon tyska löntagare måste därför ha socialhjälp i tillägg till lönen för att klara sig. 600.000 jobbade förra året mer än 21 timmar i veckan till en genomsnittslön på 6,20 euro i timman. Från nyår har det införts en offentlig minimilön på 8,50 euro per timma, men från den finns många undantag som fortsatt diskuteras.

I alla krisländer i Europa har den samlade arbetsmängden som det betalas ut lön för gått tillbaka efter finanskrisen 2008. I de flesta länder har detta medfört att många går helt utan arbete. Det tyska

"jobbundret" visar att även om fler är i jobb än före krisen, så var det totala antalet utförda arbetstimmar tio procent lägre 2012 än 1991. Arbetsmängden har alltså sjunkit även i Tyskland. Men många har ett jobb att gå till – på deltid och till låg lön. Att dela arbete och lön kunde ha varit ett mycket bättre solidariskt svar på krisen. Men så har det inte blivit.

23 procent av alla löntagare tjänare mindre än 2/3 av medianinkomsten i Tyskland, och tillhör därmed till den så kallade "låginkomstgruppen". I EU är det bara Litauen som har en större andel med låg inkomst, mätt i förhållande till medianintäkter i Litauen.

Som den tyske statsministern och socialdemokraten Gerhard Schröder sade till den ekonomiska och politiska världseliten på World Economic Forum i Davos 2005: "Vi har byggt upp en av de bästa låglönesektorerna i hela Europa".

En av det största, ja. Men en av de bästa?

Dag Seierstad

Danska fackförbund i upprop mot regeringen

27 av Danmarks fackföreningar har skrivit en appell till regeringspartierna och Enhedslisten för att driva på för en ny, i deras mening mer solidarisk, finanslagstiftning.

Facken kräver konkret handling på fem områden; trygghet för arbetslösa, en stärkt välfärd, omsorg för utarbetade, kraftigare tag mot social dumpning och fler nya gröna jobb.

- Det är nödvändigt att regeringen för en politik i ögonhöjd med fackrörelsens medlemmar och sätter upp lite av det de lovade i valkampanjen på dagordningen, säger Palle Nielsen, ordförande för avdelningen Social og Sundhed inom Danmarks tredje största fackförbund.

Sedan hösten 2011 regeras Danmark av en koalition bestående av Socialdemokraterne, Radikale Venstre och Socialistisk Folkeparti, som tillsammans bildar en minoritetsregering med parlamentariskt stöd av vänsterradikale Enhedslisten. I valet hösten 2011 fick Socialistisk Folkeparti 9.2 procent av rösterna och sex ministrar. Vid den senaste opinionsmätningen var man med bara 2.8 procent nära den danska tvåprocentsspärren i riksdagsval.

Enhedslisten, som är EU-motståndare och stödjer Folkebevægelsen mod EU, ökade kraftigt i det nyligen genomförda kommunal- och regionsvalen i Danmark. I Köpenhamns kommunalval fick Enhedslisten 19,5 procent av rösterna.

Partiet blev därmed andra största parti i huvudstaden efter Socialdemokraterna som fick 27,8 procent av rösterna. På nationellt plan fick Enhedslisten 6,9 procent av rösterna.

Hugo [Gösta] Torstensson

Tsipras pressas av sina egna

Premiärminister Alexis Tsipras har mött kraftig internt motstånd efter att ett nytt låneavtal har kommit på plats. Enligt Stathis Kouvelakis är motståndet så stort att Tsipras inte vill låta sina egna parlamentsmedlemmar rösta om avtalet i det grekiska parlamentet.

Nyligen träffades 120 av Syrizas 149 parlamentsmedlemmar för att diskutera det nya avtalet. Kouvelakis har talat med flera personer som deltog i mötet. Han säger att motståndet mot avtalen var långt större än vad partiledningen har försökt att framställa efteråt.

– Graden av oenighet inom Syriza är väldigt stor, och ledningens desperata försök på att dölja detta kommer inte att fungera, säger Kouvelakis i till telefon till den norska dagstidningen.

Mötet skulle enligt planen vara i tre timmar, men slutade först efter 12 timmar. Omkring 80 personer tog till orda på mötet, och talarna var enligt Kouvelakis i huvudsak aggressivt kritiska, till kritiska. Det genomfördes också en inofficiell röstning. Medan 15 röstade mot avtalen, lade 25, bland dem sex ministrar, ned sina röster. Motståndet är högre än siffrorna som först läckte ut från mötet, som då förkunnade att bara fem medlemmar röstade mot avtalen.

Resultatet skall ha lett till att Tsipras, som tidigare hade signalerat att det grekiska parlamentet skulle rösta om låneavtalen, ändrade sig. Istället lovar regeringen att parlamentet skall få rösta om varje reform i avtalen.

– Ledningen försöker nu dölja att avtalen inte blivit föremål för röstning i parlamentet, säger Kouvelakis.

En omröstning i parlamentet riskerade ha fått katastrofala konsekvenser för regeringen. Antingen skulle avtalen inte bli godkända och regeringen därmed fallit, eller så måste Tsipras antagligen ha fått vända sig till sina politiska ärkefiender i de andre partierna för att få avtalen godkända. Detta hade varit ett enormt nederlag för Syriza, som bland annat vann valet i januari på löftet om att bryta med det gamla systemet. De näste fyra månaderna skall Syriza försöka att genomföra sina politiska löften och samtidigt förbereda sig på nya förhandlingar med sina långgivare. Kouvelakis tror tiden framöver kommer att präglas av svåra och tuffa interna diskussioner inom partiet:

– **Den interna situationen i Syriza har alltid varit motsägelsefull och komplex.** Det finns en pågående och väldig bred konkurrens mellan olika politiska val. Men det är detta Syriza handlar om, och jag tror verkligen på att i breda, demokratiska partier på den radikale vänstersidan, så är tuffa interna diskussioner med stor oenighet en förutsättning för att utveckla god politik, säger Kouvelakis.

Nyligen presenterades en opinionsmätning där 62,5 procent av grekerna vill ha en folkomröstning om euron. Kouvelakis kommenterar:

– Om du frågar greker om vad de vill välja mellan att behålla både nedskärningspolitiken och euron, eller att bryta med nedskärningspolitiken och riskera Grexit, då tror jag folk är mycket mer kluvna, troligen med en majoritet av dem som vill ha en brytning, förvisso bland dem som röstar för Syriza. Poängen är inte om vi är för eller emot euron i sig. Frågan är om vi kommer att ha euron till varje pris, inklusive kostnaden för att följa samma politik under ytterligare de närmaste åren? Vill vi verkligen ha detta samhälle?

Hugo [Gösta] Torstensson

Arbetarkvinnor har det klart sämst

Arbetarkvinnor har de klart sämsta ekonomiska villkoren på den svenska arbetsmarknaden med en genomsnittlig faktisk månadslön på 17.538 kronor i månaden.

Bäst villkor har män i tjänstemannayrken med en genomsnittlig faktisk månadslön på 37.539 kronor. Kvinnor i tjänstemannayrken har 28.612 kronor i faktisk månadslön. Det visar årets upplaga av Sveriges Jämställdhetsbarometer.

För att förstå skillnaderna i lön mellan personer av olika kön och klass har LO introducerat det nya löne-måttet faktisk månadslön.

– Genom att räkna om kvinnors deltidslöner till vad de skulle ha tjänat om de arbetade heltid döljer man problemet, nämligen att kvinnors löner genomgående är väsentligt lägre än männens, säger Karl-Petter Thorwaldsson, LO:s ordförande [som har en månadslön på 95.730 kronor, dvs. 5,5 gånger som LO-förbundens lågavlönade kvinnor].

Många kvinnor jobbar därtill ofrivillig deltid.

– Det är dags att avslöja myterna om kvinnors arbetsliv. Deltiderna i kvinnodominerade branscher är inte självvalda utan en del av arbetsgivares strävan efter precisionsbemanning, säger Joa Bergold, utredare LO.

– Det är inte rimligt att tala om att kvinnor bör välja annorlunda. Istället måste lösningarna bidra till varaktig förändring av både arbetsliv och familjeansvar.

Medlemskapet i EU har inte varit någon lösning på kvinnolönerna. Enligt SCB har skillnaden varit ungefär densamma de senaste 20 åren, trots en total politisk enighet om det önskvärda i ökad jämställdhet på löneområdet.

EU har med andra ord cementerat löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Det är säkert inget som Svenskt Näringsliv och dess organisations ligger sömnlösa för på nätterna. Det kanske snarare var en kalkyl över EU-medlemskapets vinster.

Eva-Britt Svensson

Socialt motstånd i EU:s nya arbetsliv

Det har skrivits och sagts mycket om social misär och olika protester mot nedskärningspolitik i ett Europa i ekonomisk kris. Men det ges alltför lite uppmärksamhet åt arbetarrörelsens roll och styrka i denna kris.

Med ekonomisk stagnation och social kris, där välfärdsstaten tvingas på reträtt i land efter land, är arbetarrörelsen dåligt utrustad att stå emot trycket från nedskärningar och nedläggningar. Krisen har lett till liberalisering, till krossandet av arbetstagarnas rättigheter och till framväxten av ett helt nytt arbetsliv. Även den "nordiska modellen" är pressad i spåren av den internationella krisen.

Halvor Fjermeros har rest i Tyskland, Storbritannien, Spanien och Grekland och träffat folk från arbetarrörelsen och nya sociala rörelser. Han har på nära håll observerat de fackliga problem som oppositionen möter i kristider. Dessa länder har alla haft starka fackliga traditioner och har olika rörelsehistorik - inte säga "nedläggningsberättelser" – under det senaste decenniet. Vågar vi ändå ana att en omorientering pågår?

Jan Davidsen, tidigare ordförande i Fagforbundet, Norges största fackförbund och motsvarighet till Kommunal, säger så här om boken: "Halvor Fjermeros har skrivit en bok, som visar orsakerna bakom den sociala tragedi som har påverkat miljontals européer. Läs den!"

Hugo [Gösta] Torstensson

Regeringen får hård kritik från LO

LO har gått igenom regeringens regelförändringar på bland annat arbetsmarknadsområdet och hävdar i en opublicerad rapport att förutsättningarna för den svenska modellen ändrats helt.

Organisationen anklagar bland annat regeringen för att ha försämrat villkoren för sjuka och arbetslösa.

Ingela Edlund, andre vice ordförande i LO, pekar ut tre saker där hon menar de största försämringarna skett.

– A-kasssystemet har urholkats och det har även sjukförsäkringsystemet gjort. Sedan har de infört allmän visstid, en anställningsform som gjort att ungdomar sover med mobiler under kudden, säger hon till SvD Näringsliv.

Det var i januari 2007 som regeringens höjningar av a-kasseavgifterna trädde i kraft. A-kassorna tappade då en halv miljon medlemmar på två år. Ingela Edlund hävdar att det var ett dråpslag för facken.

– Det gav önskad effekt och många valde att lämna facket i det läget, de hade helt enkelt inte råd att vara med, säger hon.

Jan-Erik Gustafsson

IF Metall hoppar i galen tunna

IF Metall framträder allt mer som ett av de mest TTIP-positiva fackförbunden i Europa. Samtidigt visar en ny studie från EU-parlamentets utredningsenhet att just den europeiska metallsektorn kommer att missgynnas av TTIP, vilket riskerar att minska produktionen med uppemot 2 procent i ett ambitiöst avtal. Så varför är IF Metall för ett avtal som riskerar att missgynna de arbetare förbundet representerar?

Fackförbundet, som är en del av LO, ställer sig i en gemensam policy framtagen tillsammans med Unionen och Sveriges Ingenjörer bakom inkluderandet av tvistlösningsmekanismen ISDS, som kritiserats för att underminera demokratiska principer.

Tillsammans med Unionen och Ingenjörerna är IF Metall, det enda fackförbund i Europa som ställer sig bakom ISDS, och kontrasterar därmed mot den linje som exempelvis LO, TCO och SACO driver. Förbundet har även i ett replikskifte i Svenska Dagbladet försvarat avtalet och tvistlösningsmekanismen, vilket fick professor Sverker Gustavsson och tidigare LO-utredaren Ingemar Lindberg att undra varför förbundet bara vill skydda kapitalets intressen, och inte löntagarnas.

Samtidigt som IF Metall driver på med positiva omdömen om TTIP och ISDS visar en studie från EU-parlamentets utredningsenhet att områden som rör elektriska maskiner [där IF Metall också har medlemmar], metall och metallprodukter kommer att drabbas negativt av ett avtal.

Metallindustrin är energiintensiv och möter, enligt studien, tuff konkurrens från amerikanska producenter med lägre energi- och arbetskostnader. Enligt studien kommer detta leda till ökad arbetslöshet i den europeiska metallsektorn. Studiens författare kallar EU-kommissionens syn på problemet för extremt simplificerad och att den förutsätter total flexibilitet på arbetsmarknaden.

Det viktiga är vad själva frihandelsavtalet innehåller när den EU och USA tar i hand och skriver under. Nu är det ännu så länge inne i ett förhandlingsläge.

– Ett viktigt skede där det gäller att ta varje tillfälle i akt att föra fram frågor som är viktiga för svensk industri och industriarbetarna, menar Anders Ferbe, IF Metalls ordförande, som fick möjlighet att berätta om den gemensamma policyn under en debatt i Bryssel.

Arbetsrätt och fackliga rättigheter enligt ILOs kärnkonventioner är också något som måste inkluderas i ett frihandelsavtal och ingår i fackens och arbetsgivarnas gemensamma policy.

– För oss är det en självklarhet att rätten till facklig organisering och tecknande av kollektivavtal ska vara en del av frihandel och inte är något som står i motstridighet till varandra, säger Anders Ferbe.

Hugo (Gösta) Torstensson

Franska fack förbereder strejk

"Frankrike sätter i verket de utsatta reformerna (...) med den bestämda omsorgen för en social dialog för att maximera accepterandet och åtgärdernas påverkan. Regeringen publicerade i december sin agenda för reformerna". Så byråkratiskt underdånigt skriver den franska regeringen till EU-kommissionen den 18 februari.

Till skillnad från Grekland, där EU med Trojkan fortsätter kräva den nya grekiska regeringen på drakoniska och oförsonliga åtstramningsåtgärder och ett budgetöverskott på upp till fyra procent, har EU under en följd av år accepterat att Frankrikes budgetunderskott varit över fyra procent. Regeringens skrivelse om programmet för nationella reformer (PNR) till EU-kommissionen är ett led i att Frankrike skall uppfylla stabilitetspaktens och EUs finanspakts åtstramningskrav. Regeringen förklarar för EU-kommissionen att man för att uppfylla finanspakten (som i Frankrike kallas ansvarspakten) fram till och med 2017 kommer att ge företagen skatte- och avgiftslättnader på 40 miljarder euro. Detta skall finansieras med som det heter reformer, men som i själva verket är smärtsamma nedskärningar i de offentliga utgifterna på 50 miljarder euro 2015 till och med 2017.

En del i nedskärningspolitiken är lag Macron, namngiven efter ekonomiministern Emmanuel Macron. Då den impopulära socialistregeringen inte

har majoritet för lagen i nationalförsamlingen utnyttjade den möjligheten 17 februari att driva igen om denna lag utan omröstning i nationalförsamlingen genom att tillämpa artikel 49-3 i konstitutionen. Denna artikel har tidigare använts 2006 av den dåvarande borgerliga regeringen Villepin för att driva igenom en lag om första anställningskontrakt (som senare revs upp), som den nuvarande presidenten Francois Hollande då kallade för "en förnekelse av demokratin". Nu använder han sig själv av artikeln för att driva igenom den av EU beställda åtstramningspolitiken. Om lagen Macron slutligen får effekt kommer den bland annat att: banalisera arbete på söndagar och nätter så att ingen extraersättning utgår; kraftigt underlätta för arbetsgivarna att säga upp anställda; beröva motsvarigheten till svenska skyddsombud möjligheten att utföra sina uppgifter; kortsluta rätten till arbete och att ha skyddsombud inskrivna i kollektivavtal.

Skrivelsen till EU-kommissionen nämner också att det så kallade reformprogrammet: skall förenkla regelverket för varor och tjänster; göra varutransporter effektivare genom ytterligare avreglering; reformera yrkesutbildningen; förlänga intjänandeperioden för pensioner till 43 år; spara i den offentliga administrationen genom att minska antalet regioner och departement och slå samman de många kommunerna sedan Napoleontiden till större enheter.

Men inte nog med detta. I skrivelsen till EU-kommissionen vill den så kallade socialistiska regeringen

reformera reglerna för den sociala dialogen. Regeringen förbereder nu en ny lag Rebsamen, döpt efter arbetsmarknadsministern Francois Rebsamen. I skrivelsen till EU-kommissionen beskrivs syftet som att "förstärka effektiviteten i den sociala dialogen på företagsnivå genom att rationalisera regelverket och anpassa reglerna efter företagets storlek genom öka marginalerna av manövrar i kollektivavtalen på företagsnivå". Detta är inget annat än ett angrepp på fackföreningarnas oberoende och deras möjlighet att driva kollektivavtalsförhandlingar, och ett sätt för regeringen att försöka legitimera nedskärningspolitiken.

EU är nöjd med att demokratin har åsidosatts. När EUs järnlady Angela Merkel passerade förbi Frankrike den 20 februari kommenterade hon lag Macron med. "Det är en bra sak att den lag har antagits". EUs ekonomikommissionär, fransmannen Pierre Moscovici och tidigare minister i Hollanderegeringen, sade 23 februari: "Det faktum att lag Macron har antagits under svåra förhållanden visar att Manuel Valls (premiärministern) verkligen har avsikterna och inte kommer att hejda sig på vägen" och han tillade att "denna lag bara är ett första steg". Han syftar på programmet för nationella reformer, som EU-kommissionen kommer att granska i april, och nämner särskilt att man "på arbetsrättens område kan komma mycket längre".

Men de franska fackföreningarna finner sig inte i åtstramningsåtgärderna och en påtvingad social dialog. De har till skillnad från många andra EU-länder stolta revolutionära traditioner. Den 9 april har de viktigaste och största nationella facken, CGT, FO och

EU vill lönedumpa mer på inre marknaden

EU-parlamentet diskuterar ett förslag från EU-kommissionen om att upprätta en ny europeisk bolagsform för enmansbolag. De kallar det Societas Unius Personae, SUP. Om förslaget - som EU-kommissionen tagit fram under varma applåder från parlamentets höger - går igenom kan det få stora konsekvenser för ordningen på kontinentens arbetsmarknad.

De nya enmansbolagen presenteras med att det ska bli enklare för små och medelstora företag att starta och bedriva verksamhet över EU:s nationsgränser. I sig är det ingen dålig sak, men utformningen är hårresande.

Ett enmansbolag får inte ha mer än en ägare och inte mer än en aktie. Med en krona eller en euro i aktiekapital ska bolaget kunna registrera sitt säte i till exempel Spanien eller Litauen men bedriva all sin verksamhet i Sverige eller Grekland.

I korthet blir det enklare och mer okej att runda arbetsvillkor, avtalade löner och lagligt bestämda skattenivåer i de länder där man har sitt bolag verksamt.

Solidaire kallat till strejker och manifestationer över hela landet både inom offentlig och privat sektor mot ansvarspakten och för att slutligt knäcka lag Macron. Redan idag försiggår ett stort antal strejker på företag och myndigheter, och bitterheten mot lag Macron växer.

Men regeringen Hollande, pressad av det internationella kapitalet med EU-kommissionen som verktyget, kan hamna i allvarliga problem redan före 9 april. Den 22 mars och 29 mars är det val till de 96 departementen (ungefär motsvarande landstingen, men med mycket fler uppgifter). Enligt en pessimistisk prognos står socialistpartiet inför en grekisk kollaps på samma sätt som det grekiska Pasok. Enligt tidningen Le Figaros förstasida 5 mars riskerar socialistpartiet bara att få behålla 15 av de 64 departement man idag har majoritet i. Och en nära tjänsteman till Hollande säger: "Användandet av artikel 49-3 har inte gjort saken bättre. Det riskerar att skapa sprickor". Trots detta vidhåller statssekreteraren för reformering av statliga verksamheter Thierry Mandon att oavsett utgången av departementsvalen skall åtstramningspolitiken fortsätta.

Men för en av de många fackliga aktivister som förbereder 9 april är i stället budskapet: "Den bästa hjälp som grekerna kan få är att slåss för att blockera regeringens (den franska) politik och öppna vägen för en generalstrejk, som leder till att den femte republikens och Europeiska unionens institutioner förstörs". Frankrike går mot en het vår.

Jan-Erik Gustafsson

SUP-bolagen ska startas genom ansökningsformulär online och sedan ska de svenska eller grekiska myndigheterna på tre dagar registrera bolaget. Att kontrollera identitet eller seriositet hos personen som startar bolaget riskerar att bli svårt.

Det finns ingen gräns för hur stort ett enmansbolag kan vara. Även om det bara har en ägare så kan det alltså ha i princip hur många anställda som helst. Bolag som redan finns ska kunna ombildas till ett SUP-bolag och detta ska sedan kunna bli ensam ägare till andra enmansbolag.

I förslaget saknas skrivelser om arbetstagarinflytande och fackliga förhandlingar med arbetsgivare riskerar att bli omöjliga.

Kritiken har inte låtit vänta på sig. Både EU-parlamentets vänster och arbetstagarorganisationer i Europa har dömt ut förslaget. De svenska tjänstemännens centralorganisation TCO kallar förslaget för "ett hot mot den svenska arbetsmarknadsmodellen".

Inte så konstigt. Om SUP-bolagen blir verklighet ger EU grönt ljus för social dumpning, skattetrixa och osund konkurrens mellan arbetstagarerna och medlemsstaterna. Det är det som är meningen med föreningen.

Hugo [Gösta] Torstensson

Stora ord från en liten man från LO

Med TTIP kommer facken inte att nöja sig med en kopia på frihandelsavtalet mellan EU och Kanada. Den kommande förhandlingsomgången om handelsavtalet mellan EU och USA kallat TTIP, kommer att bland annat att handla om fackliga rättigheter.

Nyligen bad EU:s chefsförhandlare Ignacio García Bercero vid ett möte med svenska fack i Bryssel att de skulle lämna sina formuleringar om arbetstagarnas rättigheter i TTIP.

– Vi har fått den unika möjligheten att i ett snabb-spår skicka in rena textförslag om hur arbetstagarnas rättigheter ska beskrivas i TTIP. Det är rätt unikt att fackliga organisationer kan få ett sådant direktinflytande, säger LO:s ordförande Karl-Petter Thorwaldsson till Europaportalen.

Att de svenska fackorganisationerna LO, TCO och Saco bara har några veckor på sig att hitta gemensamma formuleringar är inget som bekymrar LO:s ordförande trots att det enligt honom finns detaljer där de har olika åsikter.

– Vi behöver inte vara överens om allt. Det vi är överens om när det gäller arbetstagares rättigheter är ändå långt mer än vad vi komma kunna få USA att acceptera.

Karl-Petter Thorwaldsson vill inte i dagsläget berätta vilka rättigheter som facken kommer att betona i TTIP. Han påpekar dock att TTIP måste bli bättre än EU:s handelsavtal med Kanada, CETA. Ett avtal som i princip är färdigförhandlat och är på väg upp på EU-parlamentets bord.

Han nämner att europeiska företag borde ges rätten att ta med sig möjligheten till fackligt inflytande enligt modellen om europeiska företagsråd, EWC, när man etablerar sig i USA.

– Det skulle kunna hjälpa våra amerikanska [fackliga] kollegor med det de inte uppnått på egen hand.

För facken handlar det om att skapa en bättre balans mellan arbetstagarnas och företagens rättigheter i TTIP.

– Risker med frihandelsavtal är att man också förhandlar bort fackliga rättigheter. Det måste stå i TTIP att fackliga rättigheter och kollektivavtal aldrig någonsin under några omständigheter får ses på som handelshinder, säger Karl-Petter Thorwaldsson.

Stora ord från en liten man från LO.

Själva syftet med TTIP och andra handels- och investeringsavtal, såsom CETA mellan EU och Kanada, är för storföretagen att underröja "handelshinder" som miljöregler, fackliga rättigheter och kollektivavtal. TTIP och CETA kan ses som att EU:s marknadsliberalism [den inre marknaden] breder ut sig till andra kontinenter.

Hugo [Gösta] Torstensson

CETA ett lika stort problem som TTIP

I samband med att det toppmöte som hållits mellan EU och Kanada den 24 september 2015 har avslutas har hela avtalstexten till det planerade avtalet parterna emellan (CETA) offentliggjorts. Avtalet ses av förespråkarna som en förebild för förhandlingarna med USA, och innehåller många av de kontroversiella aspekter som hamnat under lupp i samband med TTIP-förhandlingarna. Versionen är till synes identisk med den version som tidigare läckt.

Normalt paraferas avtalet i den här fasen, vilket betyder att förhandlarna sätter sina signaturer på avtalstexten som en typ av överenskommelse om att förhandlingarna officiellt är avslutade och ratificering väntar. I det här fallet har dock EU och Kanada avaktat med att parafera texten, rimligen som en reaktion mot den väldigt aktiva kritik som riktats av flera EU-länder mot att den kontroversiella mekanismen för investeringsskydd, ISDS, inkluderats i avtalet. Om avtalet paraferats kan inte innehållet ändras – nu finns det däremot möjlighet att öppna upp förhandlingarna.

Avtalet, som alltså ses som en lillebror till TTIP, har stött på nästan lika mycket kritik som sin amerikanska motsvarighet. Igår publicerade en sammanslutning av drygt ett hundra medborgarrätts-, miljö-, konsument- och fackliga organisationer på båda sidor Atlanten ett upprop där de starkt motsätter sig avtalet. Organisationerna menar att CETA är ett angrepp på demokratin, begränsar demokratiska staters rätt att lagstifta och

skyddar företag framför arbetare. Man menar att "Den ekonomiska och politiska modell som CETA innebär kommer att leda till ökade orättvisor, stor negativ påverkan på miljöskyddet samt tillåter att transnationella företag får kontroll över våra mest grundläggande ekonomiska, sociala och miljömässiga rättigheter. Ratificeringen av avtalet binder våra stater i årtionden framöver, utan att hänsyn ges till andra förslag som bygger på samarbete och solidaritet. Att ingå ett avtal som CETA är lika oacceptabelt som det är oansvarigt" (ung. översättning från engelska).

Samtidigt som organisationerna ovan gick ut med sitt upprop presenterades även den första större sammanhängande analysen av vad CETA kan innebära. Analysen är gjord av den välkända kanadensiska tankemedjan "Canadian Centre for Policy Analysis" och har utgått från de tidigare läckta dokument som idag även officiellt offentliggjorts. I sin analys finner man, bland mycket annat, att CETA kan tvinga fram privatisering av såväl befintliga som framtida offentliga tjänster och verksamheter, kommer att resultera i nya krav på såväl Kanada som EU:s medlemsländer vilket kommer att hindra deras möjlighet att reglera, via förändringar av kanadensisk patentlag försvårar tillgången till generiska läkemedel vilket därmed kan driva upp läkemedelspriser för vanliga kanadensare, via regler för offentlig upphandling förhindrar kommuner att prioritera närodlad, samt via inkluderingen av ISDS hotar befintlig och framtida miljölagstiftning. Det handlar således om ett avtal som kommer få väldigt tydliga konsekvenser såväl i Kanada som inom EU.

Eva-Britt Svensson

Grekiska regeringen kan stoppa TTIP

Efter att vänsterpartiet Syriza vunnit en klar seger i det grekiska valet har mycket av den europeiska debatten präglats av oro för att Grekland nu kommer att lämna eurosamarbetet. Men faktum är att Syrizas makt-tillträde även kan få stora effekter för TTIP. Partiledaren, och numera Greklands premiärminister, Alexis Tsipras, har tidigare sagt att Syriza kommer att "bekämpa avtalet tillsammans med andra politiska krafter. Om det [TTIP] ratificeras innebär det i princip att Europa skjuter sig själva i foten".

En av Syrizas ledamöter i EU-parlamentet, Georgios Katrougkalos, sade i december att han "kan garantera att ett parlament där Syriza har majoritet aldrig ratificerar avtalet". Han poängterade även att detta inte bara var Syrizas gåva till det egna folket, utan också till resten av Europa. Kritiken handlar för Syrizas del både om den kontroversiella tvistlösningsmekanismen ISDS samt farhågor kring effekterna för exempelvis sjukvård, dataskydd och GMO [genmodifierade organismer].

Huruvida Grekland och Syriza kan stoppa avtalet [förutsatt att partiet håller sina vallöften] återstår att se. Det beror delvis på om avtalet kommer att bedömas som ett så kallat "blandat avtal". Ett blandat avtal

innebär att avtalets innehåll inte enbart faller under EU:s exklusiva befogenhet på handelsområdet utan även under medlemsstatskompetens. Ett nutida exempel på ett sådant avtal är ACTA-avtalet, som fälldes av EU-parlamentet sommaren 2012. I sådana fall måste varje medlemslands parlament ratificera avtalet [alltså även Sveriges riksdag]. Det är oklart om ett nej i ett enskilt parlament per definition betyder att avtalet faller. Däremot måste ingåendet av ett blandat avtal beslutas enhälligt i ministerrådet, varav en medlemsstats regering, exempelvis den grekiska skulle kunna sätta ett definitivt stopp för TTIP.

Flera nationella parlament har påpekat att TTIP bör bedömas som ett blandat avtal, och såväl den tidigare handelskommissionären Karel de Gucht som nuvarande kommissionären Cecilia Malmström har gett uttryck för liknande tankar. Först när förhandlingarna är avslutade kommer dock EU-kommissionen ge besked om hur man avser att behandla avtalet. Ministerrådet kommer dock också att säga sitt. Enligt den danska regeringen finns det i rådet en tydlig majoritet, åtminstone när det gäller avtalet med Kanada [CET], för att bedöma det som blandat. Om det stämmer finns det inga skäl till varför TTIP borde bedömas annorlunda.

Eva-Britt Svensson

TTIP omfattar även sjukvården

Det läcker från TTIP-förhandlingarna. Toppbyråkrater som förhandlar från EU och USA påstår att frihandelsavtalet TTIP ska ge oss tillväxt, jobb och välfärd. Men offentlig insyn i förhandlingarna vill de absolut inte ha. Det de vill dölja är så upprörande att till och med någon EU-byråkrat tyckte att det gick för långt. Och hen läckte därför ett viktigt förhandlingsdokument.

Nyligen fick BBC i Storbritannien tag i det viktiga dokumentet. Därför vet vi nu att offentlig sjukvård faller inom ramen för frihandelsavtalets kontroversiella tvistlösningsmekanism. BBC rapporterade att om avtalet går igenom innebär det att de amerikanska bolag som finns på vårdmarknaden kan stämma en brittiska regeringen om den vill återföra verksamheterna i offentlig ägo. EU-kommissionären Cecilia Malmström har tidigare flera gånger hävdat att det inte skulle kunna hända. Dokumentet visar att Malmström inte talat sanning.

TTIP-anhängarna i Sverige brukar påstå att motståndarna bara bedriver "skräckpropaganda". De säger sig vilja ha en seriös debatt. Bra, låt oss ta en seriös debatt. En sådan debatt måste utgå från det som faktiskt förhandlas. Därför vill vi TTIP-kritiker ha insyn i förhandlingarna och offentlig debatt om förslagen. Men det får vi inte. TTIP-anhängarna säger att det inte går att förhandla om man gör på det sättet.

Men så läcker dokumenten ut i alla fall. Och det blir glasklart: Om frihandelsavtalet går igenom i sin nuvarande form kommer inte de privata skol- och vårdbolagen i Sverige att kunna föras tillbaka i offentlig regi. Däremot skulle vi garanterat få se amerikanska riskkapitalister stämma den svenska regeringen om uppgörelsen med Vänsterpartiet om vinststopp i välfärdssektorn blev verklighet. Det är kalla konkreta fakta. Inte "skräckpropaganda".

I januari månad läckte ett annat dokument med reglerna för "Råden för regleringssamverkan". EU och USA vill att storföretagen ska ges en särställning i dessa speciella råd. Redan när en ny lag förbereds ska företagen kunna påverka förslagen. Konkret exempel: livsmedelsindustrin skulle ges möjlighet att delta i utformningen av nya lagar om livsmedelssäkerhet redan före EU-parlamentet sett förslagen, samtidigt som miljö- konsumentrörelsen hålls utanför.

Råden för regleringssamverkan ska också göra "konsekvensanalyser" av nya lagförslag, så de inte blir "handels eller investeringshinder". Det låter praktiskt. Men i råden blir det storföretagen som definierar vad som är ett "handels/investeringshinder". Och enligt dem är strängare miljölagstiftning och arbetsrättsliga principer typiska "handels eller investeringshinder". Råden för regleringssamverkan borde alltså egentligen kallas: Råden för demokratiavveckling.

Kortfattat handlar TTIP-avtalets nuvarande konstruktion om två viktiga frågor:

1. Storföretagen på bägge sidor Atlanten vill skapa formellt legala strukturer som garanterar höga vinster. Riskkapitalisterna vill längre inte ta risker. Riskkapitalisterna vill bli trygghetskapitalister.

2. Det är snart hundra år sedan en kämpande arbetarrörelse säkrade demokratin och den allmänna rösträtten. Den härskande klassen och dess högerpartier led nederlag. Deras politiska makt begränsades. Den parlamentariska demokratin kan inte ifrågasättas. Därför arbetar de transnationella bolagen [den härskande klassen] för att skapa internationella handelsstrukturer som kringskar och undergräver de folkvaldas makt.

När Cecilia Malmström besökte Tyskland blev hon chockad över TTIP-motståndets kraftfulla demonstrationer. Det hade hon inte upplevt i Sverige.

Det måste vi ändra på. För demokratin skull.

Stellan Hermansson

Grekland hotar med folkomröstning

Grekland hotar med folkomröstning om inte övriga euroländer godkänner en ny reformlista.

För några veckor sedan fick Grekland grönt ljus för en förlängning av sitt krisprogram under förutsättning att regeringen specificerar vilka "sparåtgärder" och "reformer" man ämnar vidta som motåtgärd för de extra krislånen.

Inom kort träffas euroländernas finansministrar i Bryssel för att bland annat diskutera den detaljerade lista på reformer som Grekland lovar att genomföra. Inför mötet hotar den grekiske finansministern Yanis Varoufakis med en folkomröstning om listan inte får godkänt.

– [Vi] är inte fastlimmade i våra stolar. Vi kan återvända till valbåsen, utropa en ny folkomröstning, sade Varoufakis till italienska tidningen Corriere della Sera på söndagen.

Listan över åtgärder, som Grekland skickat till eurogruppschefen Jeroen Dijsselbloem, omfattar sju punkter med bland annat ett okonventionellt förslag om att anställa turister och studenter som tillfälliga inspektörer för att skattegranska företag.

Men nyhetsbyrån Bloomberg rapporterar med hänvisning till två anonyma tjänstemän som representerar långivarna att listan inte är tillräcklig för att Grekland ska få de motsvarande ytterligare 67 miljarder kronorna som förlängningen av krislånet innebär.

– Planerna är amatörmässiga och signalerar inga reella framsteg för att möta åtagandena från 20 februari, sade tjänstemännen.

För några veckor sedan fick Grekland grönt ljus för en förlängning av sitt krisprogram under förutsättning att regeringen specificerar vilka "sparåtgärder" och "reformer" man ämnar vidta som motåtgärd för de extra krislånen.

Den grekiske finansministern Yanis Varoufakis

Inom en nära framtid träffas euroländernas finansministrar i Bryssel för att bland annat diskutera den detaljerade lista på reformer som Grekland lovar att genomföra. Inför mötet hotar den grekiske finansministern Yanis Varoufakis med en folkomröstning om listan inte får godkänt.

2011 utlovade den dåvarande premiärministern Giorgios Papandeu en folkomröstning om Greklands fortsatta medlemskap i euron. Beskedet retade upp övriga euroländer och fick Tyskland och Frankrike att sätta stopp för folkomröstningen. Giorgios Papandeu tvingades under kuppattade former att avgå som premiärminister och ersattes av Loukas Papadimos, tidigare centralbankschef. I praktiken tillsattes han av Tysklands Angela Merkel, Frankrikes Nicholas Sarkozy och företrädare för den så benämnda Trojkan.

Inte heller i Berlin har den grekiska reformlistan mottagits positivt. "Den grekiska regeringen skriver brev", citerar Frankfurter Allgemeine Zeitung anonyma tyska regeringskällor.

– Den grekiska regeringen förstår uppenbarligen problemet på ett annat sätt än vi. Ett brev hit eller dit ändrar inte mycket, sade EU:s eurokommissionär Valdis Dombrovskis till tidningen.

Dombrovskis väntar sig dock inget beslut om åtgärdslistan på nästa eurogruppsmöte. Grekland har fram till slutet av april på sig att i detalj redogöra för vilka åtgärder de vill vidta för att erhålla krislånet på 67 miljarder kronor.

Jan-Erik Gustafsson

Island drar tillbaka EU-ansökan

Island, vårt nordiska grannland, har dragit tillbaka sin ansökan om medlemskap i EU och därmed officiellt strukit sig själv från listan över EU-kandidater, rapporterar tidningen Morgunblaðið.

"Islands intressen tjänas bättre utanför den Europeiska unionen", skriver Islands utrikesminister Gunnar Bragi Sveinsson i ett brev adresserat till både EU-kommissionen i Bryssel och till Lettland, som just nu håller i EU:s ordförandeskapsklubba.

Island ansökte om EU-medlemskap år 2009, efter att den isländska kronan på bara några månader devalverats med 70 procent och statsskulden fyrdubblats, som ett sätt att återupprätta landets ekonomiska trovärdighet.

Men efter att förhandlingarna förvandlats till häftiga gräl om det för Island så viktiga fisket, och, framför allt, efter att eurokrisen började eskalera just som Islands egen ekonomi reste sig, så vände islänningarna återigen EU ryggen. För två år sedan fick ön en ny borgerlig regering som lovade att dra tillbaka EU-ansökan.

Hugo [Gösta] Torstensson

Ska vi få strejka i framtiden?

Den 18 februari anordnade Världsfacket [ICTU] en global manifestation för rätten att strejka.

Bakgrunden är att det pågår en tvist i FN-organet ILO som ska se till att fackliga rättigheter försvaras. ILPO har en övervakningskommitté som samlar både fackföreningar och arbetsgivare, och regeringar. Den har mandat att kritisera länder som inte följer ILO:s konventioner. Strejker har erkänts som en grundläggande mänsklig rättighet i de flesta länder, som det är naturligt för oss i Sverige för att jämföra oss med. Nu har arbetsgivarna gått till kamp mot strejkrätten på klasskampens största arena, Internationella arbetsorganisationen (ILO).

ILO grundades 1919 och har under 95 år varit den mest civiliserade arenan för internationell klasskamp och samtidigt arenan för att reglera formerna för denna klasskamp. ILO är idag en FN-organisation och är uppbyggd som ett trepartsavtal, där arbetskraft, kapital och stater deltar på lika villkor. På de årliga, enorma ILO-konferenserna möts därför lika stora delegationer från fackföreningar, arbetsgivarorganisationer och regeringar. 185 länder är för närvarande medlemmar i ILO.

ILO är den plats där internationella arbetsnormer kan drivas fram, men också den plats där sådana normer kan blockeras, försenas och förfuskas. När internationella standarder fastställs har ILO ett världsomspännande system för att övervaka att normerna respekteras. Redan 1927 erkände ILO uttryckligen strejkrätten, och därefter som en rätt, direkt kopplad till rätten att organisera sig. Inom ILO var denna inte ifrågasatt av arbetsgivarna förrän 65 år senare. ILO:s konvention 87 antogs 1948 och trädde i kraft 1950. Konventionen ger arbetstagare och arbetsgivare rätt att organisera sig fritt och utan inblandning från något håll. Sådana konventioner är bindande för de länder som har ratificerat dem. ILO-konvention 87 har ratificerats av 153 länder.

Det sägs ingenting direkt om strejkrätten i konvention 87, men i praktiken har många ILO-organ fastställt att den uppfattas som en grundläggande mänsklig rättighet - strejkrätten har en säker grund i konvention 87, särskilt i samband med konvention 97, som säkerställer arbetstagarnas rätt att förhandla om löner och arbetsvillkor. Det var vid ILO-konferensen i juni 2012 som det skar sig. Arbetsgiversidan vill inte längre acceptera att ILO:s konvention 87 säkrar någon strejkrätt. Senare skulle arbetsgivardelegaterna förlama alla sammanhang, där ILO försökte hitta en lösning på denna kontrovers.

Så sent som i november var konflikten uppe i ILO-ledningen – utan resultat. Arbetstagarparten hade förespråkats att den internationella domstolen i Haag

Svenskt Näringslivs vd Carola Lemne

borde klargöra vad ILO:s konvention 87 medel innebar för strejkrätten. Det var inte näringslivsföreträdarna överens om. Regeringarna splittrades. Tillräckligt många regeringar från Asien och Afrika stödde arbetsgivarna så att de fick majoritet i ledningen. Det gjorde också USA, medan Kina avstod att rösta.

Detta händer i en situation, där strejker är förbjudna i många länder – när arbetare i många delar av världen kämpar för rätten att organisera sig och att förhandla om löner och arbetsvillkor. Om det lyckas arbetsgiversidan att förlama denna del av ILO:s verksamhet, ger det klartecken för fortsatt brutalt förtryck av miljontals människor, som måste säkra sin försörjning på en arbetsplats där de är maktlösa.

Också i Europa försämras villkoren för arbetare: I Spanien hotas strejkledare med upp till åtta års fängelse. Även i Belgien eskalerar hoten mot strejkande arbetare. I Grekland undergräver nya arbetsmarknads-lagar de fackliga rättigheterna. I Irland har det lagliga skyddet för kollektiva förhandlingar blivit sämre än i något annat land i Europa. I Ungern har det fackliga inflytandet reducerats steg för steg och kollektivavtalen ersatts med avtal på lokal nivå, samtidigt som den ena arbetsmarknads-lagen efter den andra ändras till arbetsgivarnas fördel. I Sverige är det, tack vare EU, förbjudet för fackliga organisationer att kräva lika lön för lika arbete.

Trenden mot allt hårdare konkurrens över gränserna har gjort internationella normer allt viktigare – och konkurrensen har samtidigt satt sådana normer, både nationella och internationella, mer under press. Vad som händer i ILO, är därför viktigare än någonsin.

Det speglar hur arbetslivet hårdnar i många delar av världen – dels på grund av ekonomisk kris, dels på grund av att nyliberalismen släppts lös. I denna strid står vi även i Sverige mitt uppe i. Svensk Näringsliv har valt att stå på fel sida.

Hugo [Gösta] Torstensson

Trots larm – alliansen ratar kollektivavtal

Löner på 24.000 kronor för 360 timmars arbete, dödsfall och ökat antal klagomål i färdtjänsten i Stockholm. Trots det är kollektivavtal är inget krav i Stockholms landstings nya färdtjänstupphandling.

I början av 2016 löper Stockholms läns landstings avtal med Taxi Kurir och Taxi 020 ut. Koncernen Fågelviksgruppen äger de båda bolagen och vann färdtjänstupphandlingen år 2008 med ett bud som låg 22 procent under alla andra bud.

Sedan dess har antalet klagomål på färdtjänsten mer än fördubblats, enligt Kaliber. De flesta klagomålen gällde att bilen inte dök upp eller bristande bemötande.

Samtidigt har Taxi Kurirs och Taxi 020:s chaufförer vittnat om arbetsdagar på 12 timmar sex till sju dagar i veckan. I slutet av februari berättade Hanna Eklund för Transportarbetaren om hur hennes man som körde för Taxi Kurir arbetade ihjäl sig.

De flesta av bolagets chaufförer kör på ackord utan varken grundlön eller försäkring. En lön på 24.000 kronor för 360 timmars arbete i månaden hör inte till ovanligheterna, enligt Taxiklubbens ordförande Allonias Sebhatu som tidigare körde för Taxi Kurir. Det är en timlön på 66 kronor innan skatt.

– Många kan inte leva på sina löner. De månader jag bara jobbade 180 timmar fick jag ut så lite att var tvungen att söka socialbidrag för att kunna försörja mig, säger han.

Jan-Erik Gustafsson

V-ledaren kritiserar EU:s propaganda

Nu vill EU-byråkraterna se intensifierad lobbying om det påstått positiva med handels- och investeringsavtalet med USA.

Det får vänsterpartiets ledare Jonas Sjöstedt att reagera – och sätta press på den svenske statsministern.

– Jag förväntar mig att Stefan Löfven slår fast att vi inte går med på att driva propagandakampanjer för ett avtal som är så ifrågasatt och har så stora svagheter, säger han.

Den 20 mars när EU:s stats- och regeringschefer samlades för toppmöte i Bryssel väntades det planerade handels- investeringsavtalet mellan EU och USA, TTIP, vara en av frågorna. Enligt sajten Euractiv visade skrivningarna inför mötet att EU nu vill att kommunikationen kring avtalet ska intensifieras i medlemsländerna – och det positiva lyftas fram.

På engelska citerar man en skrivning som säger: "EU och USA bör göra allt för att avsluta förhandlingarna före årets utgång. Medlemsstaterna och

kommissionen bör intensifiera sina insatser för att sprida avtalets fördelar samt öka transparensen och dialogen med det civila samhället."

Vänsterpartiet har länge kritiserat stora delar av TTIP ur ett demokratiperspektiv.

Att EU nu vill att avtalets "positiva delar" ska lyftas fram i propagandan gör Jonas Sjöstedt mycket upprörd.

Det Jonas Sjöstedt främst vänder sig emot i avtalet rör företagens långtgående möjligheter.

– Avtalet innehåller en möjlighet för företagen att överklaga demokratiska beslut som minskar deras vinst. Vi kan se att tobaksbolag har använt sådana klausuler för att stämma länder som vill ha märkning på cigarettpaket. Och också oljebolag som har stämt delstater i Kanada för att de inte vill använda miljöskadliga metoder för att ta fram olja. Det här får inte ske. Det här får inte skrivas in i avtalet. Det är dags att Sveriges regering säger ifrån.

Det är dock inte bara Vänsterpartiet som är kritiska till TTIP. Drygt en miljon namnunderskrifter har samlats in mot avtalet från olika organisationer, främst inom miljörörelsen och från fackligt håll i Europa.

Även svenska fackliga organisationer har varit skeptiska till delar av avtalet och krävt bättre balans mellan företagets och arbetstagarnas rättigheter inom TTIP.

Med tanke på EU:s nyliberala regelverk om fri handel och gränslösa investeringar, kan man på goda anta fackföreningsledningen kommer att få lika lite inflytande när det gäller TTIP

Eva-Britt Svensson

Hälsosektorn hotas av TTIP

EU:s och USA:s handelsavtal hotar vitala framgångar inom hälsosektorn, varnar offentliga hälsoexperter.

Hälsoexperter i Europa har formulerat en ny varning över det hot mot människors hälsa som ett nytt handelsavtal mellan Europeiska unionen och USA kommer att leda till.

I ett gemensamt uttalande har 71 offentliga hälsoorganisationer från 41 europeiska länder dömt ut det föreslagna Transatlantiska handels- och investeringspartnerskapet [TTIP]. De anser att det skulle underminera offentlig service, befästa orättvisor och introducera lagförslag som skulle sänka den höga standarden i hälsovården och riskera konsumenternas säkerhet till "farliga nivåer". Det Brittiska ministeriet för offentlig hälsa och den Europeiska organisationen för offentlig hälsovård kräver att EU ska skrota uppgörelsen. Martin McKee, organisationens president, sa: "Vi uppmanar EU att sätta hälsa före profit och förkasta TTIP. Vi behöver hälsosamma samhällen för att uppnå ekonomisk tillväxt."

Mats Norrstad

Kampen i Grekland kräver vår solidaritet

Vänsterregeringen i Grekland [som förvisso även består av högerliberala Anel, som har 13 parlamentsledamöter att jämföra med Syrizas 149] har ingått nya låneavtal med sina internationella långgivare – EU-kommissionen, Valutafonden [IMF] och EU:s centralbank [ECB]. Gänget kallar sig numera Brysselgruppen. Lånen sker på marknadsmässiga villkor och ska återbetalas euro för euro och dessutom med räntor. Totalt uppgår räntorna till 17 miljarder euro om året och åter upp en stor del av den grekiska budgeten.

På en fråga från det tyska vänsterpartiet Die Linke har regeringen tvingats medge att man sedan 2010 fått in motsvarande 3,3 miljarder euro på räntor som Grekland betalat på sina lån från Berlin. Finansdepartementet räknar med att man årligen kommer dra in ytterligare motsvarande 185 miljoner euro i räntor på de grekiska krislånen. Det är skandalöst! Fattiga greker ska betala rika tyskar, men det var kanske det som var meningen med EU:s valutaunion EMU.

Bara innan av utgången av mars ska den grekiska regeringen punga ut med 4 miljarder euro i amorteringar på "nödlånen". Det skulle med råge räcka för att finansiera de vallöften som Syriza presenterade inför parlamentsvalet i januari, bland annat återanställning av hundratusentals inom offentlig sektor, höjning av minimilönerna, gratis ström till 300.000 hushåll under

fattigdomsgränsen, en extra utbetalning till pensionärer med en pension under 700 euro i månaden.

Det nya avtalet, februariöverenskommelsen, som ingåtts mellan Grekland och de andra euroländerna gäller för de kommande fyra månaderna. Därefter hoppas Grekland på att ett permanent avtal om den grekiska statsskulden och lånevillkoren. Den grekiska regeringen vill också ha en internationell skuldkonferens och en radikal skuldavskrivning, precis som Västtyskland fick efter andra världskriget.

Kampen i Grekland kommer att fortsätta och vart det slutar är det ingen, möjligen med reservation för Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble som så snart som möjligt vill slunga ut grekerna från valutaunionen. Den fortsatta kampen i Grekland kommer att kräva vår solidaritet – politiskt, ekonomiskt, moraliskt och buren av omtanke till vår nästa.

Det vi också ska göra är att sätta tryck på den svenska regeringen så att den inom EU agerar för att mildra den inhumana katastrof som vanliga greker utsätts för i dag och under de senaste fem åren. V

i ska också kräva att den rödgröna regeringen aktivt stöder en avskrivning av de ofantliga skulder som alla vet att Grekland inte kommer att kunna betala hur stora nedskärningar, massavskedanden, lönesänkningar, utförsäkringar från sjukvården och så vidare som Trojkans fogdar propsar på efter påbuden från Bryssel och Berlin.

Hugo [Gösta] Torstensson

Spaniens regering fruktar Podemos

I förhandlingarna med de övriga euroländerna upptäckte Greklands premiärminister Alexis Tsipras snabbt att grekerna är isolerade och ensamma när det gäller kampen mot den nedskärningspolitik som Bryssel och Berlin kräver.

Därför drömmer många greker nu att Podemos vinner valet i Spanien. Det kommer att fördubbla antalet euroländer som vill göra slut på de senaste årens attacker mot nationella välfärdsstater.

För att kväsa vänsteroptimismen hemma gör den spanska högerregeringen Mariano Rajoy nu allt man kan för att sabotera för den grekiska Syrizaregeringen.

– Vi hade emot oss en axel av makter [...] som leds av regeringarna i Spanien och Portugal, som av uppenbara politiska skäl försökte omintetgöra förhandlingarna, berättade Tsipras för sina partimedlemmar.

– Deras plan var och är att slita ut, välta eller bringa vår regering till villkorslös kapitulation innan vårt arbete börjar bära frukt och innan det grekiska exemplet påverkar andra länder [...] och framför allt inför valet i Spanien.

Både Spanien och Portugal har under de senaste åren har också gjort stora nedskärningar. Flera analytiker tror nu att regeringarna fruktar att Grekland kan visa att den politik de har genomfört och smärtan den har skapat har varit felaktig och onödig.

Tsipras har försökt sälja Greklands nya affärer som en seger och ett andrum. Grekernas motståndare dock försökt skildra avtalet som en grekisk kapitulation. En av de första att presentera överenskommelsen som ett

nederlag för den grekiska vänsterregeringen var Spaniens premiärminister Rajoy.

– Syriza har fått veta att deras förslag inte kan godtas, och Syriza måste säga att de håller fast vid sina åtaganden, sade Rajoy om avtalet.

Rajoy har goda skäl att önska att Syrizas projekt kollapsar. Spanien kommer att under 2015 genomföra lokala val i sina 17 regioner, före parlamentsvalet som ska hållas i november eller december.

Vänsterpartiet Podemos, som leds av sociologiprofessorn Pablo Iglesias har under drygt ett år växt till att bli landets största politiska parti. Vid de senaste mätningarna har Podemos runt 28 procent, sju procentenheter mer än Rajoys folkparti.

Precis som Syriza vill Podemos bryta med nerskärningspolitiken och ta en stor uppgörelse med det sätt på vilket den rika eliten har sett till att vanliga människor har offrats i den ekonomiska krisen.

Spanien är inte på samma sätt som Grekland bundet av ett krisprogram, utan kan finansiera sig genom tillgången till marknaderna. Det skulle göra det lättare för Podemos att genomföra sin politik om de skulle komma till makten.

Men den ekonomiska politiken alla länder i euroområdet är fortfarande i hög grad bunden av EU:s strikta budgetregler. EU:s ledare anser klart att det inte finns utrymme för att vänsterpolitik ska praktiseras inom euroområdet.

EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker sade i en intervju med den spanska tidningen El País nyligen att politik partierna Syriza och Podemos "inte är förenlig med de europeiska reglerna."

Eirik Grasaas-Stavenes

Baktankar från en EU-rabulist

Folkkampanj för Gemensam Valfärd [som Folkrörelsen Nej till EU är medlem i] inbjuder alla som vill delta i en bankvecka för pay back till välfärden med olika aktiviteter kring bankernas årsstämmor för kravet på att återbetala de 34 miljarderna till svenska folkets välfärd. Mer information här: <https://www.facebook.com/events/1403830846590387/>

Antalet utländska arbetare i Sverige ökade kraftigt under 2014. Men LO befärar att siffrorna är felaktiga.

Siffror från Arbetsmiljöverket visar att antalet arbetare på tillfälliga uppdrag i Sverige (så kallade utstationerade) har fördubblats från närmare 20.000 personer 2013 till drygt 38.000 personer 2014. Arbetarna kommer huvudsakligen från andra EU-länder. Tyskland och Polen är de som skickar flest personer till Sverige med närmare 7.000 respektive knappt 6.300 anmälda. De flesta utstationerade arbetar inom byggbranschen, 14.000 personer under förra året.

Enligt LO kan dock Arbetsmiljöverkets siffror vara missvisande.

– Arbetsmiljöverket går bara på arbetsgivarens uppgifter och gör ingen kontroll av dem, säger LO-juristen Robert Sjunnebo till Europaportalen.

”Det är klart att en kraftigt åtstramande politik i det här läget skulle kunna få återverkningar på hela den europeiska ekonomin.”

Finansminister Magdalena Andersson [s] har förståelse för att den franska regeringen bryter mot EU:s så kallade stabilitetspakt genom alltför stora budgetunderskott. Annat ljud är det i Rosenbad när det gäller smålandet Grekland.

EU har i flera år kritiserat Sverige för att stapla visstidsanställningar på varandra. Nu ska arbetsmarknadsdepartementet se över den svenska lagen i en långdragen utredning som sedan ska nagelfaras av byråkraterna i i EU-kommissionen.

Det skulle inte förvåna undertecknad om marknadstalibanerna i Bryssel kommer till slutsatsen att visstidsanställningar ökar ”flexibiliteten” på den svenska arbetsmarknaden.

Tjugo EU-anställda knutna till högerextrema Nationella fronten i Frankrike misstänks för att ha lurat till sig lön utan att ha arbetat en dag. Misstankarna utreds nu av fransk polis, skriver Le Monde.

Enligt tidningen har tjugo parlamentsassistenter knutna till EU-parlamentet gripits, samtliga knutna till Marine Le Pens Nationella fronten.

De tjugo ska ha varit placerade i Bryssel och Strasbourg men misstänks för att bara ha tagit emot lön men aldrig arbetat. Enligt Le Monde har bluffen

kostat EU omkring 67 miljoner kronor då de tjugo uppbär en månadslön på omkring 95.000 kronor var.

”För Stefan Löfven är det övergripande målet att bekämpa arbetslösheten.” Det påstår Göran Eriksson i Svenska Dagbladet. Bevisning i påståendet anser ”analytikern” Eriksson och Svenska Dagbladets redaktion överflödiga.

Fakta i målet är följande: Så länge Sverige är medlem i EU är huvudmålet för den ekonomiska politiken anti-keynesiansk; budgetunderskott och statskuld, låg inflation och stabila priser [som sköts av en ”opolitisk riksbank”. Arbetslösheten är en restpost i budgeten. Länder [om det inte är EU-stormakterna Tyskland och Frankrike] hotas till och med att lägga sten på bördan med böter utfärdade av euroklaturan i Bryssel.

Inte undra på att Sverige sitter fast i massarbetslöshet och social nedrustning.

Trycket på Greklands nya vänsterledda regering medför att allt fler pratar öppet om att Greklands dagar i eurozonen är räknade.

I en intervju med belgiska Le Soir uttryckte ECB-styrelsemedlemmen Luc Coene stor skepsis till att Grekland har en framtid i eurozonen om de står fast vid en politik som de vann valet på.

– När jag har enskilda uttalanden från den grekiska regeringen, frågar jag mig själv: Vad gör de fortfarande i denna mekanism?

Greklands finansminister Yanis Varoufakis sade nyligen att en folkomröstning om huruvida Grekland ska vara kvar i euron kan bli aktuellt, om allt för många av Syrizas vallöften blir omöjliggjorda.

Hugo [Gösta] Torstensson

[eu och facket] är ett nyhetsbrev för folkrörelsen nej till eu:s fackliga nätverk. ansvarig utgivare: jan-erik gustafsson. redaktör: hugo [gösta] torstensson. adress: rondovägen 312, 142 41 skogås. tfn: 070-286 08 70. e-post: hugo.torstensson@nejtill.eu.se.

folkrörelsen nej till eu är en partipolitiskt obunden medlemsorganisation. adress: pölgatan 5, 414 60 göteborg. e-post: kansli@nejtill.eu.se. hemsida: www.nejtill.eu.se.